

بینه‌سازی تیمارهای سترون‌سازی جهت کشت درون شیشه‌ای دو گونه مختلف درخت توس (*Betula sp*)

* جمیله نظری^۱، وحیده پیامنور^۲، مهدی علیزاده^۳ و کمال قاسمی‌بزدی^۴

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد جنگل‌شناسی و اکولوژی جنگل، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،
آستانادیار گروه جنگل‌شناسی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، آستانادیار گروه باغانی، دانشگاه علوم
کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، آستانادیار موسسه تحقیقات پنبه کشور

تاریخ دریافت: ۹۲/۱/۱۸؛ تاریخ پذیرش: ۹۲/۴/۲

چکیده

توس (*Betula sp*) از گونه‌های رو به انقراض ایران می‌باشد و زادآوری طبیعی آن در جنگل‌های شمال کشور بسیار اندک است. مشکلات مربوط به زادآوری و جوانه‌زنی طبیعی بذر آن از یک طرف و آسودگی‌های همراه بذرها از طرف دیگر اهمیت استفاده از کشت‌های درون شیشه را در جهت حفظ، بقا و اصلاح آنها دو چندان کرده است. بهاین منظور کشت بافت دو گونه از جنس توس از طریق ریزنمونه بذری مدنظر قرار گرفت. بذرها گونه *B. litwinowii* از منطقه جنگلی سنگده استان مازندران و *B. pendula* از ارتفاعات جنگل سیاهمرزکوه استان گلستان به طور تصادفی از ۱۰ پایه درختی جمع‌آوری شدند و تحت ۷ تیمار سترون‌سازی مختلف قرار گرفتند. این پژوهش با آزمایش فاکتوریل دو عامله در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار ۱۰ تایی اجرا گردید. تیمارهای سترون‌سازی از نظر آماری در سطح یک درصد تفاوت معنی‌دار نشان دادند. بهترین نتیجه از به کارگیری تیمار تلفیقی ۲۴ ساعت قارچ‌کش دیفنوکونازول ۳ درصد همراه با آب گرم ۵۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه و کلریدجیو ۰/۱ درصد به مدت ۱۰ دقیقه به دست آمد که با اعمال این تیمار، ۹۵-۱۰۰ درصد بذرها هر دو گونه عاری از هر گونه آسودگی باکتریایی و قارچی بودند.

* مسئول مکاتبه: jamile.nazari85@gmail.com

بذرهای استریل شده در محیط کشت پایه MS و B₅ کشت شدند. در نهایت بذرهای گونه ۱۷/۳ B. pendula نیز ۱۴ درصد جوانهزنی داشته و ریشه‌دار شدند. از گیاهچه‌های حاصل می‌توان جهت ریازادیادی این گونه‌ها که در مناطق صعب‌العبور پراکنش داشته و جمع‌آوری بذرهای آن‌ها با مشکلاتی مواجه است استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: سترون‌سازی، بذرها، *Betula pendula* *Betula litwinowii* کشت درون‌شیشه‌ای

مقدمه

توس (Betula sp) درختی یکپایه و نورپسند از تیره‌ی *Betulaceae* و از گونه‌های چوبی نیمکrome شمالی است. در ایران، فقط سه گونه آن با نامهای علمی *B. pubescens* *B. pendula* و *B. litwinowii* در ارتفاعات بالای ۲۰۰۰ متر از سطح دریا در مناطق صعب‌العبور و سنگلاخی پراکنش داشته و جزو ذخایر ژنتیکی محسوب می‌شوند (کردعلیوند، ۲۰۱۲). بذرهای این گونه به‌راحتی تحت تأثیر عوامل محیطی مخرب قرار گرفته و قادر به رقابت با بذر سایر گونه‌ها جهت جوانهزنی در عرصه‌های طبیعی نمی‌باشند. عوامل بیماری‌زاوی چون قارچ‌های *Stromatinia betulae* و *Penicilium sp* *Trichothecium roseum* *Macrosporium commune* Rabenb *woronin* بذرهای توس را سریع آلوده کرده و باعث عدم جوانهزنی آن‌ها می‌شوند (ژورالیف و سلیوانووا، ۱۹۷۹). آلدگی بذرهای توس در رویشگاه‌های ایران نیز به‌وسیله قارچ‌های *Fusarium oxysporum* *Penicillium Amblyosporium echnolatum* *Trichothecium roseum* *Alternaria alternata* و *Trichodema harzianum* *implicatum* توسط نظری (۲۰۱۳) گزارش شده است. مشکلات مربوط به جوانهزنی، رشد و استقرار بذرهای توس در عرصه‌های جنگلی، عدم موفقیت در ازدیاد رویشی این درخت از طریق قلمه‌ها به‌دلیل سخت ریشه‌زا بودن آن‌ها (هاگمن و همکاران، ۲۰۰۷)، همچنین قرار گرفتن در فهرست گیاهان در معرض خطر انقراض (جلیلی و ارزانی، ۱۹۹۹) اهمیت استفاده از روش‌های نوینی مثل کشت بافت جهت کشت، توسعه و حفاظت از این ذخیره ژنتیکی با ارزش بیش از پیش نمایان می‌گردد. برای ازدیاد درون‌شیشه‌ای بذرهای گونه‌های مختلف توس پیش‌تر از تیمارهای سترون‌سازی مختلفی استفاده شد که می‌توان به تیمار الکل ۷۰ درصد به‌مدت یک دقیقه و هیدروژن پراکسید ۳ درصد به‌مدت یک دقیقه بر روی ریزنمونه بذری گونه *B. schmidtii* در

محیط کشت MS (نیشیکاوا و اید، ۱۹۹۳)، تیمار کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۷ دقیقه روی ریزنمونه‌های بذری گونه‌های *B. pubescens* و *B. pendula* (دود، ۲۰۰۴) که موفق به جوانه‌زنی ۳۰ درصد بذرها شده و تیمار الكل ۷۰ درصد و هیپوکلریت سدیم ۱۰ درصد و کلریدجیوه ۰/۲ درصد و تؤین-۲۰ به مدت ۷ دقیقه بر روی ریزنمونه بذری گونه *B. pendula* در محیط کشت‌های MS و WPM (هاگمن و همکاران، ۲۰۰۷) اشاره کرد. این پژوهش برای اولین بار در ایران با هدف تولید گیاه‌چهای دو گونه *B. pubescens* و *B. pendula* با تعیین بهترین تیمار سترون‌سازی جهت کاهش و از بین بردن آلوگی در شرایط کشت درون شیشه‌ای صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها

بذرهای گونه *B. pendula* از منطقه جنگلی سیاهمرزکوه در ۴۶ کیلومتری شهر فاضل‌آباد استان گلستان و بذرهای *B. pubescens* از منطقه جنگلی سنگده واقع در ۱۰۰ کیلومتری ساری استان مازندران تهیه شدند. بذرها در اواخر فصل پاییز از ۱۰ پایه برتر بر اساس شادابی و عدم وجود بیماری‌ها جمع‌آوری شدند. به‌منظور تعیین بهترین تیمار سترون کننده، بذرها ابتدا تحت ۷ تیمار مختلف سترون‌سازی طبق جدول ۱ قرار گرفتند و سپس با ۳ تکرار که هر تکرار شامل ۱۰ بذر در محیط کشت غذایی، عصاره سیب‌زمینی - دکستروز - آگار (PDA) که محیط مناسب برای رشد قارچ‌های بیماری‌زا است، کشت گردید. سپس بهترین تیمار سترون جهت استفاده در مرحله بعدی این پژوهش شامل کشت بذرها در محیط کشت پایه MS و B₅ با ۳ تکرار ۱۰ تایی تعیین شد.

جدول ۱- تیمارهای مختلف سترون‌سازی ریزنمونه بذرهای توس.

کد	تیمارهای سترون‌سازی بذرها
۱	الکل ۷۰ درصد به مدت ۱۰ ثانیه + هیپوکلریت سدیم ۷۰ درصد به مدت ۱۵ دقیقه
۲	الکل ۷۰ درصد به مدت ۳۰ ثانیه + هیپوکلریت سدیم ۱۰ درصد به مدت ۲۰ تا ۳۰ دقیقه
۳	قارچ کش دیفنوکنازول ۳ درصد به مدت ۲۵ دقیقه
۴	کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۵ دقیقه
۵	کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۱۰ دقیقه
۶	کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۱۵ دقیقه
۷	قارچ کش دیفنوکنازول ۳ درصد به مدت ۲۴ ساعت + تیمار حرارتی (آب گرم ۵۵ درجه سانتی‌گراد) به مدت ۳۰ دقیقه + کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۱۰ دقیقه

این پژوهش به صورت یک آزمایش فاکتوریل با دو عامل گونه گیاهی و تیمار سترون‌ساز در قالب طرح به طور کامل تصادفی با ۳ تکرار و ۱۰ ریز نمونه در هر تکرار اجرا شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها براساس آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) متغیرها و با استفاده از نرم‌افزار SPSS و MSTATC انجام شد و مقایسه میانگین‌ها نیز با استفاده از آزمون حداقل اختلاف معنی‌دار (LSD) صورت گرفت.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس به دست آمده از اثر تیمارهای مختلف سترون‌سازی بر روی آلدگی بذرهای گونه‌های *B. pendula* و *B. litwinowii* در جدول ۲ ارائه شده است. بر اساس نتایج درصد آلدگی بذرها، در بین تیمارهای سترون‌سازی و گونه‌های مختلف توسع در سطح یک درصد اختلاف معنی‌داری داشت، اما اثر متقابل آن‌ها در سطح ۵ درصد معنی‌دار نبود.

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس عامل‌های آزمایشی و اثر متقابلشان بر میزان آلدگی بذر در دو گونه تووس.

F مقدار	درجه آزادی	منبع تغییرات	ضریب تغییرات (درصد)
۹۹**	۶	تیمار سترون‌سازی	
۷/۲*	۱	گونه	
۱/۹۰۵	۶	تیمار سترون‌سازی × گونه	
	۲۸	خطا	
	۴۱	کل	
۲۲/۴	۲۸		
**: معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد		n.s: عدم معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد	

نتایج مقایسه میانگین درصد آلدگی بذرهای دو گونه تووس کشت شده در شرایط درون‌شیشه‌ای با اعمال تیمارهای سترون‌سازی در جدول ۳ ارایه شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، بذرهای دو گونه از نظر درصد آلدگی تفاوت معنی‌داری نشان داد. طوری که میزان آلدگی بذرهای *B. pendula* تقریباً ۷ درصد بیشتر از بذرهای مربوط به *B. litwinowii* بوده است.

جمیله نظری و همکاران

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر مستقل گونه توس بر درصد آلدگی بذرهای کشت شده در شرایط درون شیشه‌ای به روش LSD در سطح احتمال ۵ درصد.

بذرهای گونه	میانگین درصد آلدگی در کلیه تیمارها
۴۱/۴ ^a	<i>B. pendula</i>
۳۴/۵ ^b	<i>B. litwinowii</i>

نتایج مقایسه میانگین اثر تیمارهای سترون‌سازی بذرهای دو گونه بر درصد آلدگی آن‌ها در شرایط کشت درون شیشه‌ای در جدول ۴ ارایه شده است. تیمار سترون‌سازی کد ۳ با بیشترین درصد آلدگی در کلاس a و تیمارها ۶ و ۷ نیز با کمترین درصد آلدگی در کلاس d قرار گرفتند. اگر چه تیمارها ۶ و ۷ از نظر درصد آلدگی با هم اختلاف معنی‌داری نداشتند، ولی در تیمار ۶ به دلیل استفاده طولانی مدت از کلریدجیوه با وجود کاهش آلدگی، عدم استقرار جوانه‌زنی بذرها را سبب شد. تیمار حرارتی اعمال شده در تیمار ۷، باعث از بین رفتن آلدگی درون بذری شد و به عنوان بهترین تیمار سترون‌سازی انتخاب گردید و در مرحله بعدی اجرای این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت (شکل ۱).

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر تیمارهای سترون‌سازی بر درصد آلدگی بذرهای توس کشت شده در شرایط درون شیشه‌ای به روش LSD در سطح احتمال ۵ درصد.

شماره تیمار	شرح تیمارها	درصد آلدگی
۱	الکل ۷۰ درصد به مدت ۱۰ ثانیه + هیپوکلریت سدیم ۷۰ درصد به مدت ۱۵ دقیقه	۶۷/۵ ^b
۲	الکل ۷۰ درصد به مدت ۳۰ ثانیه + هیپوکلریت سدیم ۱۰ درصد مدت ۲۰-۳۰ دقیقه	۶۴/۲ ^b
۳	قارچ‌کش دیفنوکنزاول به مدت ۲۵ دقیقه	۸۵/۸ ^a
۴	کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۵ دقیقه	۱۹/۲ ^c
۵	کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۱۰ دقیقه	۲۱/۷ ^c
۶	کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۱۵ دقیقه	۶/۷ ^d
۷	قارچ‌کش دیفنوکنزاول ۳ درصد به مدت ۲۴ ساعت + تیمار حرارتی (آب گرم ۵۵ درجه) به مدت ۳۰ دقیقه + کلریدجیوه ۰/۱ درصد به مدت ۱۰ دقیقه	۰/۸ ^d

میانگین‌های دارای حروف مشترک تفاوت معنی‌داری را در سطح احتمال ۵ درصد با آزمون LSD نشان نمی‌دهند.

شکل ۱: آلدگی بذرهای *B. litwinowii* A. با اعمال تیمارهای مختلف سترون‌سازی بر روی محیط کشت PDA
الف: آلدگی قبل از جوانهزنی، ب: آلدگی بعد از جوانهزنی در محیط کشت MS

بذرهای هر دو گونه تووس که از دو منطقه جنگلی تهیه شدند، با اعمال بیشتر تیمارهای سترون‌سازی قادر به جوانهزنی نبودند و تنها با اعمال تیمار حاوی آب گرم (کد ۷) قادر به جوانهزنی شدند. بر اساس آن جوانهزنی دو گونه *B. litwinowii* و *B. pendula* در محیط کشت‌های پایه MS و *B₅* با اعمال تیمار فوق که در جدول ۵ ارائه شده است، حاکی از عدم معنی‌داری است.

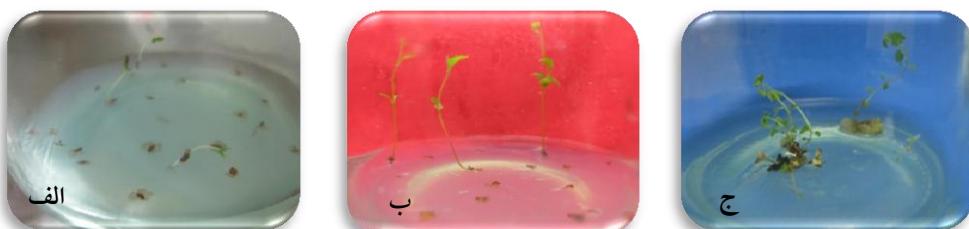
جدول ۵- نتایج تجزیه واریانس عامل‌های آزمایشی و اثر متقابله‌شان بر میزان جوانهزنی بذرهای دو گونه تووس.

F مقدار	درجه آزادی	منبع تغییرات
۱/۸ ^{n.s}	۱	محیط کشت
۰/۴ ^{n.s}	۱	گونه
۰/۱۵ ^{n.s}	۱	محیط کشت × گونه
	۸	خطا
	۱۱	کل
۷۶/۶		ضریب تغییرات (درصد)

n.s: عدم معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد

بذرهای سترون شده با تیمار تلفیقی (کد ۷) گیاهچه‌های کامل تولید کردند که حرارت باعث برتری آن شده است طوری که جوانهزنی بذرهای گونه *B. pendula* در محیط کشت‌های MS و *B₅*

به ترتیب ۱۰/۳ و ۷ درصد و در گونه *B. litwinowii* در محیط کشت‌های MS و B₅ به ترتیب ۱۰ و ۴ درصد بوده است. گیاهچه‌های هر دو گونه از نظر رشد و نمو به طور کامل طبیعی بودند (شکل ۲).

شکل ۲: مرحله رشد بذرها توس در محیط کشت‌های پایه MS و B₅ با اعمال تیمار حرارتی:
الف: شروع جوانه‌زنی بذرها، ب: رشد و طویل شدن ساقه‌ها، ج: تولید شاخصار و ریشه‌زایی آنها

بحث

بذرها مهم‌ترین عامل تجدید حیات در گیاهان هستند که حفظ و بقای نسل گونه‌های گیاهی را به عهده دارند (متال و ماتر، ۱۹۹۸). بذرها درختان جنگلی به طور بی در بی تحت تأثیر اختلالات فیزیکی و فیزیولوژیکی و عوامل زنده خسارت‌زا قرار می‌گیرند که در این میان، قارچ‌ها نسبت به عوامل خسارت‌زای دیگر بیشتر مطرح می‌باشند (فریدی و همکاران، ۲۰۰۹). گونه‌های جنس توس در ایران در رویشگاه‌های نامساعد و صعب‌العبور قرار داشته بنابراین جهت حمایت از این درخت با ارزش رو به انقراض، استفاده از روش‌های کشت درون شیشه‌ای در ازدیاد و توسعه آن می‌تواند بسیار مؤثر باشد. به خصوص با استفاده از این فنون می‌توان ریزنمونه‌های استریل، از گیاهچه‌های درون شیشه‌ای حاصل در محیط آزمایشگاهی بدون نیاز به برداشت متناوی از مناطق جنگلی صعب‌العبور تهیه نمود. با وجود این که سترون‌سازی بذرها توس در سوابق پژوهش مورد بررسی به الكل و کلریدجیوه خلاصه شده است (نیشیکاوا و اید، ۱۹۹۳؛ دود، ۲۰۰۴ و هاگمن و همکاران، ۲۰۰۷) ولی اعمال این تیمارها برای بذرها مورد مطالعه کافی نبوده و تیمارهای دیگری با غلظت متفاوت این مواد و مواد استریل کننده جدید مثل کلریدجیوه مورد آزمایش قرار گرفت. از ۷ تیمار اعمال شده کمترین درصد آسودگی در تیمار تلفیقی قرار دادن بذرها به مدت ۲۴ ساعت در محلول حاوی قارچ‌کش دیفنوکنازول ۳ درصد و شستشو با آب مقطر گرم با دمای ۵۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه و

قرار دادن بذرها در کلرید جیوه ۰/۱ درصد به مدت ۱۰ دقیقه به دست آمد. بر اساس نتایج پژوهش نظری (۱۳۹۱) که وجود قارچ‌های بیماری‌زا درون بذری بذرها دو گونه توس را گزارش نمودند، اعمال تیمار حرارتی سبب از بین بردن این قارچ‌ها شده و علاوه‌بر استریل نمودن سطح بذر، آلودگی‌های درونی آن را نیز از بین برده و جوانه‌زنی بذرها، بدون آلودگی صورت گرفت. در سایر تیمارهای اعمال شده حتی زمانی که جوانه‌زنی اولیه بهتری صورت گرفته بود، آلودگی‌ها در مراحل بعدی آغاز و گیاه‌چه‌ها به سرعت از بین رفتند. نتایج این پژوهش نشان داد که بذرها جمع‌آوری شده دو گونه توس از رویشگاه‌های مختلف آلوده بوده و به راحتی قادر به جوانه‌زنی حتی در شرایط درون‌شیشه‌ای کنترل شده نیستند. در عرصه‌های طبیعی علاوه‌بر آن، به علت وجود رقابت بین گونه‌های جنگلی، شرایط رویشگاه و انتخاب طبیعی زادآوری طبیعی آن‌ها با مشکلات عدیده‌ای مواجه بوده و بحران انفراض آن بیش از پیش می‌شود؛ بنابراین توصیه می‌گردد پژوهش‌های تکمیلی در جهت ریزازدیادی این گونه‌ها از طریق کشت بافت صورت گیرد.

منابع

- 1.Dowd, N. 2004. The Improvement of Irish Birch. First published in 2004 by COFORD, National Council for Forest Research and Development, Belfield, Dublin 4, Ireland. 65p.
- 2.Faridi, F., Kavosi, M.R., Rahnama K. and. Nasrolahnejad, S. 2009. Isolation and Identification of Fungi Associated with Chestnut-Leaved Oak (*Quercus castaneifolia*) Seed in Shast-Kalate Forest of Gorgan. J. Wood and Forest Science and Technology. 16: 2, 67-82
- 3.Haggman, H., Sutela, S. and Welander, M. 2007. Micropropagation of *Betula pendula* Roth including genetically modified material. Springer. Pp: 153-162.
- 4.Jalili, A. and Arzani, H. 1999. A preliminary survey of endemic, rare and endangered plant species in Iran (red data book of Iran). Research institute of forests and rangelands, Tehran Iran. 764p.
- 5.Kordalivand, A. 2012. Genetic diversity of Birch based on morphology of leaf and fruit. Thesis submitted in partial fulfillment of the requirements. For the degree of M.Sc. in. Silviculture and Forest Ecology. 137p.
- 6.Mittal, R.K., and Mathur, S.B. 1998. Seed Pathology. Indian Council of Agricultural Research, New Delhi, India, and Danish Government Institute of Seed Pathology, Denmark. Pp: 177-190.

- 7.Nazari, J. 2013. Optimization of culture medium and sterilization treatments for *Betula litwinowii* micropropagation. Thesis submitted in partial fulfillment of the requirements. For the degree of M.Sc. in. Silviculture and Forest Ecology. 70p.
- 8.Nishikawa, H. and Ide, Y. 1993. *In vitro* poropagation of *Betula schmidtii* from germinated seedlings. Full Tukyo Univ. 89: 163-169.
- 9.Zhuralf, A., Selivanova, T. 1979. Fungal disease Identify trees and shrubs. Forest Publications. 248p.

Archive of SID

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

J. of Plant Production, Vol. 20 (3), 2013
<http://jopp.gau.ac.ir>

Optimization of surface sterilization treatments in two Birch (*Betula sp.*) species

*J. Nazari¹, V. Payam noor², M. Alizadeh³ and K. Ghasemi Bezdi⁴

¹M.Sc. Student, Forestry faculty of Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, ²Assistant Prof. Dept. of Forestry, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, ³Assistant Prof. Dept. of Horticultural, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, ⁴Assistant Prof. Cotton Research Institute of Iran, Gorgan

Received: 04/07/2013 ; Accepted: 06/23/2013

Abstract

Birch (*Betula sp.*) is considered as extinction species and its natural regeneration in Iranian forests is very slow. Difficulties in regeneration as well as natural seed germination of birch tree besides high levels of seed contaminations have justified the application *in vitro* culture with respect to its conservation and genetic improvement. Hence, the *in vitro* culture initiation using seed explants of two birch species was attempted. The seeds of *B. pendula* (collected from Sangdeh altitudes, Mazandaran) and *B. litwinowii* (from Siamarzkooh forests, Golestan region) were randomly harvested from the ten adult trees and then subjected to 7 surface sterilization treatments in 3 replications. The experiment was undertaken as completely randomized design in factorial arrangement (two factors) and 15 replications per each treatment. Application of Difenoconazole fungicide (3% for 24 h) followed by warm water (55°C in 30 min) and HgCl₂ (0.1% for 10 min) were recognized as the best treatment for seed sterilization as well as germination. With this treatment, 95-100% seeds were found to be free from bacterial and fungal contamination. Consequently, seeds of two species were cultured on MS and B5 media. The germination percentage for *B. litwinowii* and *B. pendula* were recorded as 17.3% and 14%, respectively. In conclusion, these *in vitro* raised plantlets may be used as a source explants for *in vitro* culture initiation of birch species, whose seed collection is so difficult in such impassable sites.

Keywords: Sterilization, Seed, *Betula litwinowii*, *Betula pendula*, *in vitro* Culture

* Corresponding author; Email: jamile.nazari85@gmail.com